

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:

În Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
În Districte: „ 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
În Străinatate: „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

În România: La administrația, Passajul Român, No. 3 bis, București; și la corespondenții ziarului din județe.
În Paris: La Société Havas, place du Bourse, 8.
În Viena: La Heinrich Schölk, I Wollzeile, 14, Biroul central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
În Hamburg: La Adolf Steiner, Gänemarkt, 58, Biroul central de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE:

Linia mică pe pagina IV. — 90 bani
Reclame pe pagina II-a 5 lei — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Scrisorile nefrancate se refuză. — Articollor nepublicați nu se înapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

D-nii abonați al cărora abonament este sfârșit și cari mai doresc a primi acest ziar, sunt rugați a reînnoi abonamentul, ca să nu sufere întrerupere în trimiterea ziarului.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine

Sofia, 30 Decembrie.

Prințul Alexandru a împărțit la 11 Decembrie 60 decorațiuni militare a celor oficeri, cari s'au distins în campania contra Serbiei. Prima decorație s'a dat colonelului rumeliot Nikolaew. Apoi între cei decorați este căpitanul rumeliot Panitza și voluntarii Stambulow, Kalcio și Golowin; se știe că Stambulow este președintele Sôbraniei bulgare. Delegații turci Madjid-pașa și Șakir-pașa sunt tratați cu mare atențiune, din ordinul prințului. Înaintea locuinței lor s'a așezat o sentină de onoare și li s'a atașat un oficer superior.

Londra, 30 Decembrie.

Știrile sosite în Foreign-Office constată că în săptămâna din urmă s'au făcut considerabile comenzi de arme și munițiuni la fabricile engleze, de către Turcia, Serbia, Bulgaria și Grecia. Mai departe se raportează de agenții diplomatice englezi din peninsula balcanică, cum că în numele State se fac fără preget pregătiri de război. În urma acestora în Foreign-Office nu se împărtășește optimismul publicului cu privire la criza balcanică; dar cu toate acestea se speră că influința morală a Puterilor, cari par a simți într'adevăr trebuința de pace, va fi în stare să conjure primejdiile crizei balcanice și în special să împiedice izbucnirea din nou a războiului între Serbia și Bulgaria. Se crede însă că aceasta nu se va putea face fără o intervenție a Puterilor. Cabinetul englez pare dispus a-și da sprijinul ori-cărei intervențiuni de felul acesta și în special nu va aproba cererea Bulgariei pentru o despăgubire de război.

Cluj, 30 Decembrie.

Români de aici înființază un institut financiar român sub firma „Economul”, cu un capital de 50,000 florini.

Paris, 30 Decembrie.

Ministrul Freycinet a primit în fine să formeze un nou cabinet și are de gând să ofere lui Clemenceau portofoliul pentru interne, lui Floquet portofoliul justiției. Nu se crede că Clemenceau va primi să intre în minister.

Londra, 30 Decembrie.

Generalul Stephenson telegrafiază din Koseh, că a atacat și bătut astăzi pe dușman, ocupând Ginnis. Dușmanul e în plină retragere și este urmărit de cavalerie. Rebelii au suferit mari pierderi. Li s'au luat 2 tunuri și 27 steaguri. A căzut un sub-locotenent englez, iar un sub-locotenent și 20 oameni sunt răniți.

Berlin, 30 Decembrie.

Vossische Zeitung anunță din Paris că după înlăturarea diferendului ruso-bulgar prințul Alexandru al Bulgariei va fi decorat cu ordinul sântului George.

Constantinopol, 30 Decembrie.

Foia guvernamentală turcească Tarik zice că marile Puteri aduc pe Turcia într-o situație fatală, dacă nu vor lua cât mai în curând o hotărâre în privința chestiunii rumeliote, de oare-ce cheltuielile pentru armată încep a nu mai putea fi împlinite.

Madrid, 27 Decembrie.

Cortejul solemn, ce a adus pe regina la Congres spre a depune jurământul, era compus din opt trăsuri de gală; în cea din urmă trăsură era regina Maria Christina cu cele două principese. Prin strădele pe cari a trecut cortejul erau înșirate trupe; pe ferestre și balcoane se vedeau întinse covore și lume era multă, dar observa o tăcere solemnă. Cortejul a sosit la 3 ore după amiază. La intrarea în sala Congresului principesele Isabela, Eulalia și mirele acestor din urmă, Don Antonio de Montpensier, se inclinară, la care membrii Cortesilor răspunseră prin închinăciuni profunde. Când regina Christina, fiind de mână pe cele două copile ale sale, intră în sală, izbucniră furtunoase strigăte de: Trăiască! Regina se așeză pe tron, Prinsele steteră în picioare de ambele părți ale mamei — un grup mișcător!

Noul președinte al Congresului Canovas del Castillo, însoțit de doi secretari, cu Evangelia în mână, se apropie de regina, care acum repeți același jurământ, pe care l'a depus deja la 28 Noembrie înaintea ministrului, pronunțând foarte bine limba spa-

niolă cu o voce clară și sonoră. După aceasta regina se retrase încet urmată de ovațiuni. Și familia regală a fost vii aclamată. Pe străde poporul a salutat cortejul prin strigăte de urra!

A se vedea ultime știri pe pagina III-a.

București, 21 Decembrie

Ministerul actual este tare.

Cu francheța noastră, foarte superioară pentru unii, am spus acest lucru atât în Parlament, cât și în acest organ. Și când am spus aceasta, aveam temeiuri puternice, atât din punctul de vedere al politicii exterioare cât și din privire constituțională.

Părăsind politica de sentiment și desfăcându-se de legăturile pravoslavnice, d. Brătianu a intrat în calea care convenea intereselor statului român. Prin aceasta, abstracțiune făcând de forța ce singur a câștigat, țara a făcut un pas fericit în familia europeană.

Nu cercetăm al cui este meritul acestei schimbări de direcțiune politică; constatăm numai faptul, precum și țări ce i-a adus d-lui Brătianu acest fapt.

Dar ministerul Brătianu nu este tare numai afară, el este tare și înăuntru, cel puțin judecând lucrurile constituționale. Acest minister, sau mai corect d. Ion Brătianu, are în Cameră și în Senat o majoritate puternică prin număr și gata a urma ori-unde o va chema capul cabinetului. Faptul acesta este de considerat în regimul reprezentativ, mai ales când mai sunt doi ani și jumătate de viață pentru actualul Parlament.

Socotind lucrurile din partea asta, partidul de la guvern are siguranța puterii încă pentru durata mandatului acestui Parlament, și nu se poate teme pentru posesiunea puterii decât la viitoarele alegeri.

Mai aveam un cuvânt spre a afirma țări Cabinetului actual. Acest cuvânt izvora din slăbiciunea grupurilor opoziționiste. Cu toată unirea lor, aceste grupuri sunt încă slabe, căci unirea lor nu are o bază puternică nici în idei, nici în acțiunea comună. Ca idei, fie-care grup se învârtă într-o negură, în care țara nu poate citi măi nimic serios; și chiar dacă dăna ar putea citi ceva ast-fel, totuși divergența de păreri a grupurilor unite ar slăbi încrederea ei în promisiunile acestor grupuri.

Cât despre acțiunea opozițiunii unite, ea inspiră și mai puțin încredere. Redusă mai mult la o critică nervoasă prin jurnale, ea nu oferă publicului mai nici un stimul de mișcare contrarie guvernului. Ba încă, neînțelegera lor la alegerea parțiale de acum dă un spectacol și mai puțin atrăgător celor ce ar voi să și coalizeze nemulțumirile cu coalitiunea manifestului-program.

De ce are să se teamă d. Brătianu față cu aceste împrejurări?

Dacă nu ar mai fi și controlul parlamentar al junimistilor, cari prin atitudinea lor obiectivă au un răsunet în creierii celor cari privesc măi adânc lucrurile, d. Ioan Brătianu ar putea să lase pe oamenii săi să facă tot ce le place fără multă sfiială.

E tare cabinetul actual, dar toc-mai fiind-că esta așa de tare, este

și la mai mult obligat. Ca și noblețea, puterea obligă.

Ne pare rău când îl vedem că nu răspunde cum se cade la această obligațiune; și ne pare rău, măi mult pentru țară de cât pentru densus. Noi oamenii, fie dreaptă ori stângă, fie radicali ori pozitiviști, suntem trecători. Ieri muri unu, astăzi moare altul, mâine va muri un al treilea, și așa mai departe. Ce lăsăm însă în urma noastră? Ce școală facem pentru următorii noștri?

Intr'un Mesagiu regal din anul trecut, Suveranul ne zicea: «Am pus temeliele Statului român, să ne silim acum a-i da condițiunile de viață modernă.» Prin ce s'a manifestat această patriotică silință? De sigur că însuși d. Ion Brătianu s'ar simți încurcat, când i s'ar cere un răspuns la această întrebare.

Aci e partea cea mare de slăbiciune a acestui partid tare, prin prezența d-lui Ion Brătianu în fruntea lui și prin împrejurările numărate mai sus. Această slăbiciune organică, când împrejurările de acum s'ar schimba, poate deveni foarte vătămătoare partidului de la putere. Noi în multe rânduri l'am deșteptat asupra acestui lucru; dar glasul nostru n'a putut să turbure sacra nepăsare a clientelei politice a primului ministru. Va veni însă un timp când ni se va recunoaște că salutar era consiliul ce cu francheță li-l dedeam.

CRONICA ZILEI

Ieri s'au prezentat înaintea Curții cu jurați acuzații Miulescu, bărbat și soție, ca autori ai crimei din strada Soarelui. Avocații acuzaților erau d-nii Cantili, Păucescu, Meitani, Palade, Atanasiade, Costaforu și Paleologu. D. procuror general Populeanu ocupă fotoliul ministerului public. — Partea civilă avea ca avocat pe d. Remus Opran. — Curtea o prezida d. Arvanazu, asistat de d-nii Lara și Costescu.

La apelul nominal al martorilor se vede că lipsesc 18 din ai acuzaților și 13 de ai apărării.

D. Cantili cere amânarea din cauză că lipsesc martorii principali; de aceeași părere și procurorul; dar acuzații protestează împreună cu cei-alți avocați ai săi în contra amânării. Curtea însă amână procesul până în sesiunea din Martie, anul viitor.

Poliția din București va lua dispoziții ca persoanele cari închiriază camere mobilate, cu luna, cu săptămâna sau cu ziua, să se conformeze regulamentului pentru hoteluri.

Ast-fel de închirieri, de la anul nu încolo, se vor face dar sub controlul poliției.

De aci înainte negustorii de vechituri din București vor lega mai strins relațiile cu poliția, căci sunt obligați să păzească oare-cari reguli în exercitarea meseriei lor.

Iritația majorității parlamentare se lățește ca pecinginea.

Ieri înainte de deschiderea ședinței, la Senat a fost o vie altercație între prințul Dim. Ghica și d. Boldur Lățescu, pentru discursul acestui din urmă relativ la cumul. Cearța s'a terminat prin intervenție.

Comitetul clubului regal pe 1886—87 s'a ales ast-fel:

Prezident, d. C. Cornescu; membrii dd. G. Manu, P. Pencovic, Gr. Triandafil și C. Ștefănescu; casier, d. V. Brătianu; secretar, d. M. Paciure.

Măine, societatea „ajutorul elevilor săraci, împarte haine la 200 de elevi, în lo-

calul școlii de băieți din suburbia Mântuleasa.

Duminică, 22 Decembrie, la ora 2 după amiază reprezentațiune musicală și dramatică în sala Ateneului dată de d-na Iulia Cocorescu cu bine-voitorul concurs al domnișoarei Carlotta Leria, al d-nei Petrescu și al d-lor Al. C. Brătioiu, St. B. Vlădoianu, C. Dimitrescu, L. Levêque, St. Iulian, M. Mateescu și I. Petrescu.

Se vor executa pe instrumente bucăți din Hummel, J. Normand, Passerieu et Gallipaux, Bizet, Godard, Chopin. Și se va reprezenta comedia într'un act *Moștenirea de la repozata*.

Locurile, 10 și 5 lei.

DECRETE

D. doctor în medicină Ștefan Hasnaș este numit provizoriu în postul vacant de medic al urbei Hărău în județul Botoșani, până la facerea concursului cerut de legea sanitară.

Locuitorii foști arendași ai moșiilor Statului înconjurătoare, mănăstirei Rachitoasa și Târnița din județul Tecuci, pe perioada 1866—1871, și aceea ai moșiei Tătărăști din județul Suceava pe perioada 1876—1880, sunt și rămân apărați de plata sumelor ce mai dădoresc Statului după contractele de arendare pe expusele perioade, capete și procente.

Locuitorii comunei Aricescu din județul Prahova rămân scutiți pentru tot-d'auna de plata deficitului rezultat din rearendarea în comptul lor a moșiei Statului Aricescu pe anii 1868, 1869 și 1870.

Locuitorii foști arendași ai moșiilor Statului Rășariți și Apusul și Vatra schitului Cotmeana din județul Argeș, pe anii 1876—1877, 1878 și 1879, sunt și rămân pentru tot-d'auna scutiți de plata sumei de lei 32,791 bani 40, plus procentele ce mai dădoresc Statului după contractele de arendare pe anii menționați.

Sunt numiți și permutați:
D. V. Apostolescu, actual jude al ocolului Pătărlagele, județul Buzău, în aceeași calitate la ocolul Vâlcea, în locul vacant. — D. C. Jitiianu, actual jude al ocolului Curtea-de-Argeș, în aceeași calitate la ocolul Pătărlagele, județul Buzău, în locul d-lui V. Apostolescu, permutat. — D. Al. M. Vestinian, actual substituit la tribunalul Argeș, judecător la ocolul Curtea-de-Argeș, în locul d-lui C. Jitiianu, transferat. — D. N. Maimarolo, substituit la tribunalul Argeș, în locul d-lui Al. Vestinian, înaintat.

DIN AFARA

Atrocitățile bulgare.

Până în acest moment nu se știe încă nimic despre vre un început al negocierilor pentru încheerea păcii definitive între Serbia și Bulgaria, precum nici despre vre un rezultat al tratărilor privitoare la cestiunea rumeliotă. Intr'acestea foile austro-ungare nu încetează a atrage atențiunea asupra barbariilor și jafurilor comise de Bulgari pe teritoriul serb. Ast-fel *Pester Lloyd* de la 18 c. scrie:

»Atrocitățile bulgare», ce au fost explozate acum opt ani de pietășii umanitarilor englezi și de apostolii cnuței panslaviste, făcând din ele un act de acuzare fatal și istoric contra »nesuferitului Turc», sunt acum date pe față în toată uriciunea lor și constatate prin date înaintea ochilor lumii. Însă de astă dată atrocitățile sunt comise chiar de către Bulgari și aceasta sub ochii unui prinț creștin. Nu bașibuzucii, ci funcționarii bulgari de intență au jefuit în Pirot și prin prejur. Nu numai autoritățile serbe descriu aceste pradăciuni și jafuri, ci și foii streine ostile Sêrbilor, iar cine se mai îndoește, poate citi în reteratele atașărilor militare trimise guvernelor lor. Bulgaria, acest copil măi mic din familia Statelor europene și-a pătă primul său războiul printr'un vandalism ce face rușine continentului. În furia lor oarbă contra decisiunii comisiunii militare europene »vingătorii» bulgari înainte de a părăsi teritoriul serb au comis jafuri și omoruri pe o scară întinsă și cu tot dreptul putem zice că acestor horde barbare pătate de sânge și încărcate de jaf cărora prințul Alexandru le-a făcut cinstea să intre cu triumf în Sofia, în alte împrejurări și în țări civilizate li s'ar fi pregătit o »înălțare» cu totul alta. Este într'adevăr un păcat că în Europa Bulgaria

se măsoară cu o măsură europeană. Delegații Crucel Roșie engleze, cărora regele Milan le-a promis în mod mărinimos libera trecere prin oștirea sa la Bulgari, ba le-a acordat și mijloace de transport pentru proviziile sanitare în favoarea răuțiilor bulgari, acum vor avea ocaziune să povestească despre primirea ce au găsit-o la copiii resfățați ai opiniunii publice din Anglia.

Situația în Franța

Acum a izbucnit și formal criza ministerială în Franța după ce cabinetul Brisson și-a dat demisiunea. Camera s'a prorogată și se va reintruni numai la 12 Ianuarie viitor, stil nou, ast-fel că președintele Republicei, d. Grevy, are pai-spre-zece zile spre a chema un nou minister. E foarte probabil că d. Freycinet va fi succesorul d-lui Brisson.

Șiiele, organul fostului ministru-președinte vorbind despre reelegerea lui Grevy, reamintește împrejurarea că în timpul primei perioade de guvernământ al lui Grevy deși au fost prezenți în țară numeroși pretenzenți, Franța a rămas ferită de vre un război civil precum și de vre un război în afară. Apoi numita foare urmează ast-fel: »Aceasta e însemnătatea votului dat de adunarea națională în Versailles alegând din nou pe d. Grevy de președinte al Republicei. Acest vot constituie pentru Franța o nouă dovadă că sub forma republicană de guvernământ se transmit cu înlesnire puterile publice și că instituțiunile sancționate prin sufrag universal sunt încredințate unor mâini sigure și ferme. Pentru Europa acest vot însemnează o nouă asigurare a intențiunilor pacifice ale unei țări care e destul de ocupată cu reformele sale interioare și cu ridicarea comerțului și industriei sale.»

ARMATA

Ziarul *România* de la 17 Decembrie publica, sub titlul *d'ale armatei* un articol colosal în espunere, de aproape 7 coloane de tipar, relativ la răspunsul ce generalul Brialmont a dat maiorului Crainiceanu, din geniu, când acesta i-a supus observațiunile ce s'au produs în țară asupra fortificării Bucureștilor și a țării, — răspuns pe care *Revista Armatei* l'a publicat în numărul său de la 30 Noembrie și pe care l'am reproduc și noi.

Cestiunea interesându-ne, am luat informațiunii de la maiorul Crainiceanu asupra celor scrise în articolul anonim al *României* și iată ce ni s'a răspuns:

»In acest articol disting patru părți: *Anteția de personalitate, a doa de neonestitate, a treia de presunțiune științifică și a patra de insulte.*

În partea de personalitate descoper un turbat inamic al meu, care pentru a-și susține patriotismul ce afectează, nu găsește nimic măi important de pus în capul scrierii sale de cât mușcătură veninoasă și furișe la adresa mea, uitând ca balele umplu măi anteuș fața și gura aceluia de la care es.

În partea de neonestitate descoper o dublă infamie: anteția este înșinuarea ce voiește a face când se îndoiește că cele relatate de mine în *Revista Armatei* nu ar fi răspunsul generalului Brialmont, relativ la fortificarea Bucureștilor și a țării. Mintea însă i-a fost atât de întunecată în cât nu s'a putut gândi că va fi prins în laț prin următoarea replică care sare în ochi: »generalul Brialmont este aici și precum patriotismul (sic) l'a împins să alerge la un ofițer străin spre a-l lumina asupra cestiunii fortificațiunilor, pentru ce cinstea nu l'a îndreptat chiar la generalul Brialmont, direct sau indirect (prin ofițerul străin ce a găsit), spre a-l întreba dacă convorbirea publicată de mine este esact răspunsul său. Eu, având onoarea de a fi ales redactor al *Revistei Armatei* nu am făcut de cât a reproduce, nu idee cu idee dar vorbă cu vorbă, cuvintele generalului Brialmont, fără a adăogi nimic din partea mea ca aprobare sau ca desaprobar. Prin urmare anonimul civil, putea să atace direct

ideile generalului și să facă aceasta desvâlit și fără nici o teamă, în focolul și spre binele țării. Ținta sa însă, alergând după gazete, informații și străini (sic) nu a fost binele țării ci vre-o flacără ascunsă care îl ardea inima și colții și avea trebuință să mușce mai întâiu în mine și apoi în oficerii (coloneli și generali) care au fost întrușiți în comisiune, acum doi ani, sub prezidența M. S. Regelui, și s'au pronunțat pentru fortificarea țării.

În adevăr anonimul zice că nimeni, absolut nimeni, dintre cei mari și competenți n'au atins chestiunea fortificării țării. Dacă colonelii și generalii nu au scris în ziare, aceasta nu înseamnă că ei nu au atins chestiunea și nu sunt competenți. Și apoi este o minciună că „nimeni, absolut nimeni dintre cei mari și competenți” n'au atins chestiunea, căci d. colonel Voinescu a publicat o remarcabilă scriere asupra fortificării Capitalei, afară numai dacă anonimul n'ar zice că și acesta este incompetent, ceea ce ar fi o nouă minciună.

A doa infamie a anonimului civil este de a fi pus în gura unui oficer străin, dintre cei care asistă la experiențe, mai întâiu niște idei eronate care ar face rușine aceluiași oficer, și al doilea niște apretiațiuni insultătoare asupra armatei noastre, de care de sigur i s'ar cere seamă dacă în realitate ar fi un oficer în joc. Iată însă ce se observă în articolul anonim: autorul a perdut capul și uită că a presupus că-l vorbește altul, astfel că face pe bietul oficer să debiteze 5 coloane de ziar și să citeze pe din afară pagini întregi, unele pline de cifre chiar, din autorii: *Archiducele Carol, generalul Jomini, generalul Brialmont, maiorul Marga, Goetze, iar general Brialmont, generalul Berthaut, Napoleon I, colonelul von Scherff, generalul von der Goltz, Rocquancourt, un oficer de Stat-major prusian, Revue militaire de l'Etranger, anul 1879 (sic), colonelul Blume, iar generalul von der Goltz, Bulletin de la Réunion des officiers, 1884 (sic), iar generalul von der Goltz, colonelul Hennebert, iar colonelul Scherff, iar generalul Berthaut;* în fine (uf) iar Napoleon.

În urma acestui mare pomelnic, cine își poate ține risul, zicându-și: „ori oficerul străin a venit cu biblioteca după dânsul, pe care a desfăcut-o toată și a resoit tot autorii în fața civilului care îi cerea sfatul său, ori anonimul civil spune minciună cum că un oficer străin i-a debitat toate acestea. Cine dar a jucat o farsă, eu care am scris în *Revista Armatei*,—am spus numele oficerului cărui i-am vorbit și am iscălit ceea ce am relatat, ori anonimul civil care s'a pus la adăpostul oricărei responsabilități și a tocat la bureți?

Dar nu m'am mulțumit cu atât. Am rugat pe căpitanul Lambru, din Stat-major, care este atașat pe lângă oficerii străini să intrebe pe fie-care în parte dacă s'a presintat cineva și a avut loc conversațiunea publicată de anonimul nostru. Toți au răspuns categoric nu! La aceasta nu se aștepta autorul iscusit și patriot.

Voeste însă să susțină ceea ce a publicat și să se spele cel puțin în parte, să spună numele oficerului străin și să ne dea oare-cari probe de convingere. În cas contrariu, îl ținem sub acuzațiunea de infamie și de calomnie, de o parte, asupra oficerilor străini, iar de alta asupra oficerilor noștri.

În partea de presumpțiune științifică, nu ridicăm aproape nimic, spre a discuta, căci lucrarea este zero și o vom demonstra o în altă parte. Aci ne mărginim a observa că anonimul civil nu discută de fel ideile generalului Brialmont, singurul lucru

ce ar fi trebuit să facă. Apoi pune în gura oficerului străin discuțiunea unei *cedări isolate*, care umple mai toate coloanele articolului. N'a priceput prin urmare ceea ce a citit în *Revista Armatei*, „fortificarea Capitalei și-a altor puncte” ceea ce înseamnă că se vor fortifica și alte puncte din țară și că prin urmare Bucureștii nu va fi o *cetate izolată*. Ast-fel toată discuțiunea a fost de prisos și anonimul a bătut câmpii și a ajuns chiar în câmpii Bulgariei la *Plevna* de care vorbește spre a combate fortificarea Bucureștilor (sic).

În partea de insulte — și aceasta este cea mai gravă — iată ceea ce anonimul civil pune în gura oficerului străin și în spina oficerilor noștri.

El întreabă: „alesați punctele geografice și topografice (sic, — a vrut să zică punctele strategice), pentru ea să procedați la fortificarea țării? Sunt informat că nu, și nu vă cunoașteți țara. Minunat! Apoi ne sfătuiește „a ameliora situațiunea armatei active, pe care o cunoaște de mult” cu alte cuvinte situațiunea armatei noastre este rea. Foarte mulțumim!

Mai departe se atinge de educațiunea oficerilor noștri, de care trebuie să ne preocupăm, de instruciunea lor, vorbind de școlae, de Statul-major, etc. și încheie prin a se pronunța contra fortificării țării, sfătuindu-ne totuși, citind pe Napoleon, a înconjura punctele noastre cu „palisade, pari, palanca și crenele.” Sărmanul repausatului Napoleon, dacă ar fi știut că cuvintele lui au să fie așa de maltratate, de sigur ar fi preferat să fie fost mut toată viața lui. Iată în adevăr Bucureștii fortificați, după ideile lui Napoleon, cu palisade, adică cu uluci, cu pari sau țeruși, cu palanca sau uluci găurite!

Ca un oficer strein să fi susținut astfel de lucruri și mai ales să se fi atins de armata noastră este imposibil, și acela care le-a scris este un om ordinar și nedemn și dacă va continua ale sustine vom întrebuința alte mijloace spre a-l descoperi și a-l plăti.

Acetea sunt informațiunile ce am putut căpăta relativ la articolul anonim, și pe care le publicăm, spre satisfacțiunea armatei careia ziarul nostru i-a purtat tot-d'una cel mare interes.

CASA DE ECONOMIE

(Circulara d-lui ministru al cultelor și al instruciunii publice către d-nii învățători și d-nele învățătoare din țară).

Domnule învățător,
Doamnă învățătoare,

Prin instituirea casei de economie garantată de Stat, legiuitorul a voit să atingă un îndoiit scop:

1. A face ca spiritul de economie să se desvolte în oameni încă din copilărie timpul cel mai favorabil pentru a înrădăcina în ei ideea de felul acesta, și
 2. Să formeze prin mic capitaluri acumulate, capitaluri mai mari care să se utilizeze atât pentru prosperarea fie cărui-om în parte precum și a societății întregi.
- Corpului didactic, a cărui misiune frumoasă este pe de o parte a da copiilor noțiunile cunoscintelor ce le sunt necesare pentru existența lor; iar pe de alta de a educa pe acești copii, viitorii membri ai societății, îl încuibă cu preferința datorita a sădi în ei spiritul de economie, făcând ca această instituțiune să prospereze, cum există deja în alte State civilizate.
- Pornind din acest punct de vedere, legea

casei de economie prin art. 6, 15, 16, 17, 18 și 19, prevede oare-cari îndatoriri pentru corpul didactic pe care vi le-am pus în vedere și prin circulara mea cu No. 3.640 din Martie 1881.

Reamintindu-vă dar cele ce v'am scris atunci, vă invit și prin aceasta a vă da toate silințele spre a face ca instituțiunea casei de economie să prospereze, îndemnând pe copii a-și depune micile lor economii la casa, rămânând și la D-voastră a trimite tot-d'a-una suma exactă a banilor ce depun copii.

Terminând vă comunic și dispozițiunile legii casei de economii privitoare la îndatoririle ce se pun corpului didactic:

Art. 6. Toți învățătorii sătesci precum și învățătoarele sunt agenți principali sau secundari ai casei de economie, fie-care în cercul atribuțiunilor lor, determinate prin regulamentul casei de economie.

„Spre acest sfârșit, funcționarii din ramura învățământului public sunt puși în relațiune cu casa de depunerii, consemnațiunii și economie. Ei sunt îndatorați a se conforma cu regulamentele și instruciunile speciale ce se vor face în materie.

Regulamentul va prevedea modul verificării compturilor.

Art. 15. Toți profesorii și profesoarele sunt agenți secundari ai casei de economie. „În toate școlaele va fi așezat în fie-care clasă un prospect, care va explica avantajele casei de economie și va conține legea și regulamentul ei.

Art. 16. Școlarii pot vărsa în ori-ce zi, în mâna directorului său a profesorului o sumă care nu poate fi însă mai mare de 5 lei.

Art. 17. Aceste depozite sunt consemnate în registrul de economie școlară, în jurnal și în foia voluntă a școlarului.

„În fie-care lună profesorul va să sumele depuse la unul din agenții principali ai casei de economie.

Art. 18. Ori-ce școlar care a depus un leu are drept la un libret personal.

„Casa de economie e obligată a libera școlarii librete personale și nu-i este îngăduit a da librete colective de școală.

„Sumele lunare mai mici de un leu rămân la profesorul școlăreț pentru a le vărsa când crește la un leu prin adăogiri neînsemnate succesive.

Art. 19. Directorul fie-cărei școli poate primi donațiuni pentru fondul casei de economii școlare.

„Aceste donațiuni se întrebuințează pentru a face bonuri de economii. Ele se vor împărți în 44 săptămâni și cota săptămânală se vor împărți între școlarii după punctele lor, sporind sumele depuse de fie-care din ei la casa de economie.”

p. Ministru, Haret.

IMPORTANTA PĂDURILOR

PĂDURILE NOASTRE

[Urmare]

Astăzi când este inconștabil că pădurea procură prin produsele sale diverse, comerțiului și industriei unel țări mijloace de viațire și progres, și că prin ea se asigură reușita agriculturii și înaintarea unei țări, este bine ca să avem ochii asupra acestui dar natural, de care nu ne putem priva fiindu-ne tot atât de folositor ca și aerul ce respirăm.

În alte țări unde pădurilor se dau cel mai mare respect și asupra cărora atențiunea publică este fixată, se văd lucrându-se lemnele pe cea mai întinsă scară, prin urmare industria lemnoasă stabilită pe cea

d'antel treaptă iar prosperitatea acelei țări merge cu pași gigantic.

Suntem o țară agricolă și avem perspectivă de a deveni și bunii industriași dacă ne-am ocupa mai serios cu industria, dar pentru că industria să reușească spre a nu mai fi tributară altor națiuni, caută să îngrijim bine de pădurile noastre.

Relele ce rezultă din distrugerea pădurilor erau de mult cunoscute în alte țări, de aceea s'au vădând rēul la care sunt porniți au căutat mijloace de conservarea și îmbunătățirea acestei ramure de avuție. Experiențe, observațiuni făcute au dat naștere științei zisă *Sylvicultura*.

Sylvicultura ca știință deci nu este de cât rezultatul unor lungi și vechi observațiuni și experiențe făcute asupra pădurilor.

Și cum se putea lăsa depericiunei, maltratărei o bogăție naturală pentru a căreia creșterea omul nu contribuise cu nimic?

Pădurea așa crescută prin placul și puterea naturii, fiind astăzi una din principalele avuții ale omului, ea merită toată îngrijirea din partea lui, chiar cu cele mai mari sacrificii.

Pădurea aduce societății în general servicii imense atât prin prezența ei cât și prin produsele ei.

Prin prezența sa pădurea curăță atmosfera de aerul stricat atât de vătămător ființelor viețuitoare și cu osebire omului; stabilește un echilibru între temperaturi; menține pe coaste pe munți terenul plin de vegetație, și l'oprește a se surpa în vale ceea ce ar cauza daune mari și pentru populație și pentru semănăturile agricole; oprește uraganele atât de periculoase; năvălirea nisipurilor; transformarea ast-fel a locurilor cultivabile în locuri sterile; regulează regiunea apelor, etc. Acolo unde este o pădure nici o dată sau prea rar se găsește în apropiere un teren care să nu producă cu avantaj.

„Prin acest singur fapt,—zice d. Elisée Reclus—că lucrătorul sau cultivatorul defrișează un pământ virgin schimbă firul liniilor isothermice, isoterme și isochimene ce trec d'asupra țării; se poate zice într'un mod general că pădurile comparabile marilor prin influența lor slăbește diferențele naturale ale temperaturii între diversele anotimpuri, pe când despădurirea depărtează extremele frigului și ale căldurii, dă o mare violență curentelor atmosferice și ploierii torrențiale, o mare durată uscăciunei. De asemenea febrele paludiene și alți morbi eudemici au făcut adesea erupțiuni într'un district dacă pădurile sau o simplă fâșie de arbori protectori au căzut sub secur.

„Cât pentru scurgerea apelor a condițiunilor climatice ce depandă nu s'ar îndoi că despădurirea are de consecință a turbura regularitatea.

„Ploia ce rămurelele încrucișate lăsa să cadă picătură cu picătură și se umflă mușchi spongioși, sau care se scurgea încetinel străbătând foile moarte și barba rădăcinilor, se scurge de aici în colo cu repeziune pe pământ ca să formeze părăiașe temporare, în loc de a descinde sub teren către fund și a izvori în fântâni fertile, apele alunecă la suprafață și se duc a se pierde în râuri și fluviuri.

„Pământul se usucă în susul apei, volumul apei curgătoare se mărește în vale, cursurile se schimbă în inundațiuni și devastează câmpiile vecine...” (La Terre)

Prin lemnul său pădurea ne încălzește, ne procură materialul ce ne servește la diferite construcțiuni, în industrie, etc. Nici o altă cultură nu dă omului produse pentru trebuințe diverse mai multe ca pădurea. Coaja atât de căutată în tăbăcării și bo-

iergerie, pluta ce se extrage dintr'un soi de stejar ce crește numai în Sudul Franței, Italiei, Africa, reșina, cărbunii, ce-rușă, lemnul de foc, de lucru etc., sunt atâtea produse ce scoatem din lemn.

Pădurile au darul de a atrage umiditatea atmosferică, de aceea dacă pădurea lipsește dintr'un loc, ploaia lipsește făcând loc secetei, și din contra unde pădurea există ploaia vine la timp.

Asupra pădurilor și în preajma lor în tot-d'una în diminețile de vară chiar pe vreme secetelor se observă aburi, aceea ce nu se poate observa și într'un loc vecin lipsit de vegetație forestieră.

Pădurile împuținează acțiunea vânturilor, puind ast-fel o stavilă.

Zefirul, acel vânt dulce la câmp din serile de vară, atât de mult căntat de poeți, este produs prin ajutorul pădurilor.

„Ele ocupă terenurile prăpăstioase menținând ast-fel o vegetație activă și folositoare pe munți și coastele repezi, unde agricultura din cauza terenului accidentat și climatului aspre n'ar putea reuși.

Nemuritorul Humbold zice: „Țind un arbore care adăpostește coastele și vârful munților, oamenii sub ori-ce climă prepară generațiunilor viitoare, două calamități de o dată, lipsa de combustibil și de apă.”

Dar multiplele și variabilele vântururi ce inundează piețele, nu vin oare din pădure?

Atâtea viețuitoare păsări ca și animale ce sânt asemenea în pădure și se nasc pentru a fi urmărite cu lăcomie de ochiul vânătorului, contribuie la îndestularea culinelor noastre. Unde cine-va găsește mai multe vânătorii de cât în păduri? Unde vânătoarea distrează mai bine pe om de cât în păduri?

Clasele aristocratice ca o ocupațiune de predilecție și are anume masive pădurești rezervate pentru vânătoare. Apoi cine procură mai mult și mai variate subiecte artistului pentru a-și manifesta încântătoarea sa artă de cât pădurea?

Agricultura, această ramură de avuție ce ocupă locul întâi în prosperitatea unei țări, este în strânsă legătură cu silvicultura. Deci ea nu poate prospera fără prezența pădurilor.

Dacă dar admitem că pentru ea să putem progresa trebuie să avem o agricultură înaintată, urmează între altele să cultivăm și să întreținem bine și rațional pădurile. De parte de a defrișa trebuie să plantăm păduri prin mijloacele ce ni le dă știința acolo unde nu există.

„Maș nainte eram mult mai bogăți în păduri de acia și agricultura reușea mai bine.

Grație diverselor împrejurări prin care am trecut, suntem azi puși în pozițiunea de a admite și aceasta ne o dovedește agitațiunea spiritelor mai din toate clasele societății, că agricultura este baza unei țări. Atunci progresează o țară mai mult când agriculturii i s'a dat locul convenit, când sacrificăm totul pentru a face ea să prospereze.

Nu este însă mai puțin adevărat că ori cât ne am sforțat să căștigăm prin agricultură, nu vom putea reuși până ce nu vom respecta pădurile, până ce nu le vom conserva, și până ce nu le vom espolata sistematic.

Nu este dar mai puțin adevărat că prosperitatea agriculturii depinde de prosperitatea pădurilor.

Francezii au înțeles rolul pădurilor într'un Stat încă din secolul trecut, după ce și ei redusese la pământ negru imensele masive ce atât de frumos împodobeau țara lor. Pentru ca să conserve și să asigure viitorului pădurile, ei creară corpul silvic din oameni cu știință.

Ordonanțe regale, regulamente, deciuini,

FOIȚA „ROMANIEI LIBERE”

— 20 Decembre. —

B. P. HASDEU

ADÂNC ȘI DERIVATELE

Din „Etymologicum magnum Romaniae”

1. Adânc, -ă, adj.; profund, épais, enfoncé. Pe când sinonimul a fund se rapoartă numai la extremitatea inferioară, adânc exprimă întregul volum al unei deschizițiuri de sus pînă jos, astfel că se poate confunda cu nalt, de exemplu în locuțiunea: apele sînt adânci = les eaux sont hautes. Fiind că adânc se consideră de sus în jos, iar nalt de jos în sus, între ambii termeni e contrast. Așa într'o colindă din Transilvania (I. G. Bibicescu, Coll. Mss.) sfinții găsesc pe Dumnezeu:

Într'o chilie
De tîmbe
Cu ușă de alămăa,
Îmi ședea
Și mi șocofla
Și celfa
Vanghelia,
Cum să facă munți nalti,
Munții nalti și văi adânci...

Latinesce a d u n c u s e sinonim cu „curvus”; „curvus”, însă sau „curvatus”, este ce-va încovăiat în genere, fie mult sau pu-

țin, pe când a d u n c u s se chiamă în specie o mare încovăitură forte intrată în intru, în opozițiune cu „pandus”, care înseamnă o linie abia strîmbată. Așa „cornua adunca, se dicea la nesec corne formând ambele împreună mai mult decăt un semi-cerc, după cum sint, bună oră, la zimbrul de pe vechile monete moldovenesci.

Acum se înțelege dela sine desfurarea logică a românului adânc „profund, din lătinul adunca „recourbé en dedans”. În loc de corne, n'are cine-va decăt să-și închipuiească munți sau maluri: deschizițura dela mijloc este adânc.

Dacă așa cuvînta
Și începe a cânta,
Munți nalti se cutremura,
Văi adânci îmi resuna...

(A. Pann, Moș-Albu, II, 68)

Ghicitoarea poporană:

Intr'o vale adâncă
Zace-un popă de brîncă.

— Mamaliga.

(Ispir., Filde, 34).

Dosofteiu, 1673, f. 109 b:

Și să scap de cine mi's cu grăfă
Și de g e n u n i adânci, line 'n față;
Vivorul apei să nu mă tragă
Să mă'nghiță genunța ce largă;
Nice smărcul budza să'ș deschîtae,
Să mă soarbă și să s'închîtae...

Cantemir, Ist. Ierogl. (Mss. Acad. Rom. p. 34): „nici adânc fundul mării, nici nestrăbătută a pământului grosime...”

Sensul latinului „aduncus”, pare a se fi păstrat mai cu deosebire în idiotismul românesc: „adânci bătrânețe”, care nu este alt ce-va decăt: „vristă încovăiată”. Latinesce se zicea „curva senecta”;

Et nondum cani nigros laesere capillos,

Nec venit tardo curva senecta pede...

(Tibul. III, 5 v. 16)

Un om gârbovit de ani era: „toto curva t u s corpore”, (Stat. Theb. VI, 649). Tot așa, ca un grad și mai înaintat de încovăiere bătrânească, se putea zice: a d u n c a senecta, toto a d u n c u s corpore, a d u n c a t u s corpore. O altfel de desfurare logică are la Germani: „er ist schon tief in die Jahre, alături cu: „er ist schon hoch in die Jahre”, unde bătrânețele se consideră ca o extremitate de sus sau de jos a unei linii: se urcă prin ani și se pogorâră din putere. O a treia desvoltare independentă are slavicul: „glâboka starostj”, cum ar fi latinesce: glubata senecta (cfr. Miklos. Lex, 130, 131). În scurt, sinonimul german înseamnă: „âge descendu tout bas”, sinonimul slav: „âge creusé”, sinonimul românesc: v. Bătrânețe.— Crescut.

Inventoryul M-rii Cotroceni 1681 (Mss. Arch. Stat.) f. 15: „jupâneasa Despa ajungându la adânci bătrânețe...”

Enache Cogălnicenu, Letop. III, 254: „...I-au sărutat mâna, zicându'i să'i fie într'un cēs bun, să trăsască pînă la adânci bătrânețe în luminat scaunul Mariei Sale...”

Dosofteiu, Synaxar 1683, la 19 ghen: „așa s'au nevoit, și la adânc bătrânețe sosând, la Dunnedzău s'au mutat...”

Dela sensul general de o mare deschizițură, considerată de sus în jos și în totalitatea sa, cuvîntul trece pe de o parte, la ori-ce se plecă pré-jos, de ex.:

Apoi vesel se'nturna
La Sultan de se'nchîna
Cu adânci temena...

(Balada Sirv-sărac);

pe de alta, la ori-ce se ascunde într'o înfundătură, ori-ce ni se înfășează ca o grămadă care se întinde departe nestrăbătută de vęd, ori-ce e foarte anevoe de pătruns, fie materialmente, fie într'un mod figurat.

Arsenie dela Biserican. circa 1650 (Mss. Sturdzan în Acad. Rom. p. 112) traduce pe „abis, ἀβυσσος”, prin „cel adâncu”, și apoi comentază pe acesta cu: „cel fără de fund, cel neștiut și negândit, cel neajungsu de mente de om...”

Asa sint:

1° adânc „enfoncé”

a) lăcaș adânc:

Acolo au odihna, locaș adânc, făcut,
Erof ce mai 'nainte mult sgomot ad făcut...
[Gr. Alexandrescu, M-rea Delul].

b) latur e adâncă:

Dosofteiu, 1673, f. 68 a:

Că le prisoslaște de nu ne mîncîncă,
Nemănă ca turma 'n latur e adîncă...

2° adânc „épais”

a) întunecime adâncă:

A. Pann, Moș-Albu, I, 3:
Mergînd astfel puțin încă, niște cētă s'a întins.
Șo 'ntunecime adâncă din patru părți m'a copriș

b) cētă, negură, p a c l ă adâncă:

Dosofteiu, 1673, f. 108 b:

O, Dunnedzău sfințe! tu mă scoate
De pughned de ape, tolu de gloate
Ce'mi vine la suflet, și de gloduri
Cu pacle adâncă fără poduri...

c) u m b r ă adâncă:

Balada Erculei:

Soție de vref
De vref să mă țel,
Mă scoate din stîncă,
Din umbră adâncă...

d) ô ste, cētă adâncă:

Iar a noastră ceată încă
Vine înapoi adâncă.
Tot cu puseț și o pistoale.
Maș mulț cu mâinele goalae...

[G. D. Teodorescu, Poess. pop 178].

Tot aci:

e) rușine adâncă adecă grósă, indesată în Cuvîntul sf. Ion Cristostom, text din sec. XVII (Mss. miscell. al Bis. Sf. Nicolae din Brașov, p. 538): „o, rușine adâncă! o, răutată avuției! o, amara lubiré argintului! o nesătulului pantece!...”

În același mod se pôte zice: nesciință adâncă, prostia adâncă etc.

3° adanc „impénétrable= très fin”

a) înțelepciune adâncă:

Dosofteiu, 1673, f. 167 a:

Adâncă ta 'ntălepciune
Nime nu va putfa spune,
Omul fără minte 'ntrăgă
Nu va putfa să înțalégă...

b) minte, socoteliă adâncă:

Moxa, 1620, p. 392: „celu cu minte adâncă Romanu, deca se văzu înălțatu în Scaun...”

Beldiman, Tragod. v. 293:

Grecii acești mult cu minte, acești adânci și isteți,
Urmări, fapte de aceste, puteaf de la ei s'astepti?...

Zilot, Cron. p. 45, despre Alexandru Muruz: „Acastă nedomirire avēndu-o și eu, am făcut cercetare întrebînd pe omeni înțelepți, și m'am inscînțat într'acestași chip, care și adevăr sēmēnă a fi, cum că el firesc nu au fost atât supțire la minte și adânc la socoteliă, ci încă încovoiat și spre oare-și-care prostime, dar avea darul bunătăți și al blândetelor...”

(Va urma)

etc., în lipsa unei legi speciale, caracterisat și regulat modul de îngrijire, de administrare și exploatarea pădurilor lor. Mai târziu aceste reguli, ordonanțe etc. basate pe experiențe lungi, pe observații făcute de oameni cu știință fură transformate într-o lege specială care regula toate cesiunile relative la păduri.

Se fondară și astăzi Francezii au ziare speciale care apară interesele pădurilor lor. Astăzi pădurile în Franța nu constituiesc de cât niște vaste grădini frumoase, multă energie și capacități Francesului, și de unde fie-care poate căpăta observații de mersul exploatarei lor.

Fondară școlii speciale în care se învață tot ce se raportă la păduri, și astăzi Franța numără cinci școlii speciale în ramura silvică.

Germania, bătrână Germanie, patria silviculturii, care a dat atât forestieri celebri, se ocupă serios de cultura pădurilor. Școlii numeroase, ziare, societăți, adunări, etc., sunt atâtea căl ce conduc pe Germanii la progresul acestei științe.

Pentru ei pădurea este un cult, și rare ori să măi nief odată nu se întâmplă delicate prin pădurile germane. Germanii iubesc pădurile.

Austria, Italia, Rusia, etc. sunt țări ce s'au ocupat mult de îmbunătățirea soartei pădurilor.

Engliza, țară bătrână și atât de mult înaintată în cultură, dar care până azi n'a posedat o școală specială de păduri, astăzi este pe cale de a înființa această școală. Căci aci de și Statul posedă o mică întindere păduroasă, a simțit însă trebuința ca în loc să își măi trimească tinerimea pe la școala din Nancy și aiurea, să fondeze o școală în țară, a cărei experiențe fiind locale să pue măi bine în curent cu exigențele silviculturii locale pe tinerii elevi.

Intreaga Europa dar s'a ocupat serios, cu conservarea pădurilor care este unul din cele măi de căpetenie interese ale societății.

(Va urma). Th. Chivulescu. Vechia silvicultur.

CORPURI LEGIUITOARE

(Sesiune ordinară)

Sedința de la 20 Decembrie

Senatul. — D. Mărzescu cere cel puțin tabloul de înaintare al ofițerilor din anul trecut pentru ași putea desvolta interpelarea anunțată ministrului de război.

D. B. Lătescu vooeste să aducă în discuție publică oare-cari personalități din sala de fumare a Senatului, dar nu i se permite.

Se ia în discuție legea cumulului. — D. Polizu-Micșunești susține proiectul. D. Meitar crede că în starea de azi a culturii noastre nu e la locul ei o lege în contra cumulului. D. Mărzescu cere să se voteze proiectul aa cum l'a votat și Camera. D. dr. Marcovici e în contra proiectului și zice că o lege în contra cumulului la noi, unde nu se găsec oameni speciali, este o erezie politică.

La 6 ore ședința se ridică.

Camera. — D. Vizanti așează pe birou u proiect de lege prin care se pune în acor legea drumurilor de fer cu votul dat de Camera în privința consiliului de administrație al acestor drumuri.

Se discută proiectul relativ la convenția Regiei cu antrepoziții de tutunuri. — Comitetul delegaților e în contra acestor convenții; d. Poenaru-Bordea este pentru ele; d. Rădulescu contra d-lui Poenaru-Bordea. D. ministru de finanțe susține proiectul.

Discuția se continuă, ia parte la această discuție și primul-ministru, se face apoi o mică zăpăceală de idel, o înfrângere de convingeri — și se admite un contra-proiect al d-lui Poenaru-Bordea; apoi legea e votată în total cu 67 voturi contra 42. Ședința se încheie la 5 ore.

ECOURI STREINE

Frumușeța e primejdioasă.

Din Milano se relatează următoarea întâmplare romantică: Louise Marteau, o fată prea frumoasă, de 16 ani, fiica unor comersanți săraci din Paris, ceta nu de mult într'un ziar un anunț, prin care se căuta o cusătoreasă bună. Louise se duse la adresa indicată și găsi pe o damă elegantă, care i dete de lucru patru săptămâni. Într-o zi Louise ședea și lucra în salonul acelei dame, când trecură prin odaie doi domni elegați; după câteva momente dama îi oferii un pahărel de lichior, pe care bându-l adormi ca moartă. Fata spunea că deșteptându-se s'a pomenit într'un palat în — Milano. Aci veni unul din cei doi domni pe cari îi vëzuse în treacăt la Paris, și declară că dînsa este în casa lui și că n'are voie să plece. D'acea în ajunul Crăciunului (catholic), pe când acel domn tînăr, care este un conte italian, plecase din palat, fata isbui să scape din robie. Ea se duse la Paris, unde facu denunțarea celor răpitorului, pe care acum poliția îi urmărește deja.

Comisar-tihar.

Poliția din Neapole a suferit măi deunăzi o pierdere curioasă. Comisarul de poliție Ciccio Romano, care s'a dovedit a fi un instrument al Camorrei (asociație de tihar), a furat de la poliție nu numai vre-o 50 de acte personale a celor măi vestiți hoji, ci și fotografiile din albumul criminalilor. În urma acestora stă cam paralizat deocamdată întreg aparatul de siguranță din Neapole.

Pungașă surdo-mută.

Septămăna trecută s'a arestat în Viena o femeie surdo-mută. Ea furase unei dame

în piața o punguliță, pe care însă a aruncat-o, vëzându-se observată. La deusa s'au măi găsit patru pungulițe cu hani, pe cari le va fi furat de bună seamă. Deși s'a adus la interogatoriu și un profesor din institutul surdo-muților, totuși nu s'a putut constata identitatea femeii, care de altminteri poate se prefaca.

Poliția știe, credem, că măi lesne și măi bine se dovedește un surdo-mut prefăcut, făcând să cadă fără veste, la spatele individului, un ban de argint. La sunetul banului, prefăcutul va face de sigur o mișcare fără voe, ce'l va da de gol. Uu alt mijloc nemerit măi este, de a încheie pe simulat într-o cameră și, după oare-cari încercări de interogatoriu, pro-forma, cineva din afară să înceapă a striga foc! foc!

LITERATURĂ STREINĂ

ERNEST RENAN

6

PREOTUL DIN NEMI

(DRAMĂ FILOSOFICĂ ÎN 5 ACTE)

(Urmare)

SCENA VII.

Între Carmenta purtând un vestmint negru strins la mijloc a căruia tăietură seamănă prin urmare cu rochia Virtuților lui François d'Assise, în tabloul lui Sano di Pietro. Për mult negru, pieptănat în trei caluri, legat cu panglică roșie.

Carmenta.

Vezi pe sërmana ta fiică, tirindu'și, în galeriile acestui templu blestemat, amăgirea și doă-zeci și doi de ani al sël, bërtrînă prin vestimintele negre și voalurile sale. Cu toate acestea privește'i ochisorii sël drăguți, stele necate în pleoape pierdute sub orbite groase. Legată să fie oare pentru tot-d'a-una soarta mea de niște făgăduințe pe cari nu le-am pronunțat? Tu care ești înțelept de o înțelepciune fără rezervă, tu care deslegi pe oameni de sarcinile ce le impune trecutul, n'o să ai un ceas de miță și pentru mine! Zi că Sibyla este o femeie ca ori-care alta, poruncește'i să fie numă; dă'mi voie să prinz câte-va florii pe sinul meș, să împletec pèrul aceste greș. Vei ști bine tu, prin rațiunea ta, să zici ceea ce măi puf pe mine să zic, să faci evidente toate adevărurile acestea care mântuiesc popoarele.

Antistius.

Fiica mea, fie-care este legat de datoria și nu trebuie să zică: 'Soarta mea este aspră; partea mea este grea.' Opera umanității preinde supunere, sacrificii. În bătaie, nu zice nimeni vecinului sël: 'Locul meș este prea primejdios; vin în locul meș.' Omul măiure acolo unde este pus de soartă.

Carmenta.

Așa dar, numai noi vom fi exceptate din legea ta de amor. Tu scapi pe toți înlănțuiți, numai pe noi nu.

Antistius.

Nimeni nu'l scapă pe om de datorie. Nief o revoluție nu va sustrage pe om de la obligațiunea d'a se sacrifica pentru scopurile Universului. O făgăduință deșartă cade cu obiectul sël chiar. Însă o făgăduință făcută patriei, onoarei, datoriei nu poate să căză. Holărită cum ești prin nașterea'i ilustră funcțiunilor constitutive ale societății latine, tu ești datoare să'i împlinești datoriile tale. Zeii căror te-ai închinat poate că nief nu există; însă există jivitul; ești a lui. Ce ar zice cine-va în toa când fecioara sfintă a Lațului ar trece la destinul comun și și-ar pierde aureola e virginitate? Eu care sint preot, sint pentru tot-d'a-una. Am dreptul, am datorii chiar să fac ca religia să facă toate progresele cu putință fără a o distruge. Nu tîbuesc însă să încetez d'a fi preot. Ni mîi nu va vedea pe Antistius într'un alt rol de cât în rolul de maestru al lucrurilor sfinte. Nief pe tine, sibyla, nu trebuie să e vază nimeni profanat. Necesitățile patriei au făcut din tine o nebută. Acei carștii nu se împiedică de nebunia ta prefăcută. Ființa consacrată zeilor nu se vindecă nief o dată. Frumușeța ta ar fi putut să însușe amorul; atât măi rên! va trebui să giști moartea fără să fi inspirat alt simțimênt de cât groaza.

Carmenta.

O nască nsuferță! Iartă-mă dacă vreau une-ori să gus viața, realitatea. Ași muri bucuros pentru adevêrul pe care'l arăți tu, dar cum se face că tu care ești așa de conștințios, așa de veridic, mă faci să mint?

Antistius.

Nu, nu. În tot-d'a-ua te-am pus să spul nimal adevêrul. Lumea este condusă de profeți, de acei cari și să vază efectele în cauze. Sibyla n'a mîjit nief odată; ea nu s'a înșelat nief o da. Sibyla este voce a Lațului, călăuză răi latine, revelațiunea destinelor sale. E-care rasă își creiază destinul sël; creșu'l, ea și'i vede și'i afirmă. Cel tare nu șensală afirmându'și puterea, nief cel car vede limpede nu se înșală când afirmă cvede limpede.

Privește colo, peste malul lacului, portul Anțiu și toată lumea aia pe care o scaldă marea. Barca Feniciei or ne aduce jucării; triramele elenice n'aduc ceva măi bun. Dar puterea, de unde să vie? Cine da-va acestor sforțări negule ale lumi spre bine o bardă și o sa? Da, ești crez în rasa mea. Italia într-o va fi latină și lumea va asculta de It.

Carmenta.

Când se va întâmpla aceasta, e voiți fi

uitată. Nimeni nu'și va aduce aminte de biata Carmenta.

Antistius.

De sigur. Tu al vrea poate ca profetul să fie nemeritor ca și oracolul lui. Tu nu ve'i fi măi rên tratat de cât milioanele de ființe pe cari natura le sacrifică pentru ceia ce face ea mare.

Carmenta.

Tu însă spul adese-ori că Alba s'a sfișit și că această antică grămadă de lavă care formează munții noștri își va vedea gloria transplantată în altă parte.

Antistius.

Da; sint transferări d'acestea în rasele privilegiate. Alba va muri; Roma însă va trăi și va face ceia ce ar fi trebuit să facă Alba.

Carmenta.

Când zic ești acestea în versurile pe cari le știți tu, vëz în ochii celor cari m'ascultă, fulgere de minie.

Antistius.

Omul este pasionat pentru o cauză, pentru că nu vede totalul lucrurilor omenești.

Carmenta.

Părinte, când sint cu tine și'i auz vorba unde sint că este viața, de și nu o înțeleg tot-d'a-una, sint gata pentru ori-ce sacrificii și'mi primesc destinul, de și este aspru. Din potrivă, când nu mă susțin privirile tale, caz de slăbiciune. Alegerea de sus care face pornirile a parte este bună pentru om, dar e crudă pentru femeie. Dînsa nu are compensare când dulcetiile obișnuite ale vieții îi lipsesc.

Antistius.

Și cu toate acestea femeia are să dea lumii pilda devotamentului și a credinței datoriei. Carmento, rochia ta închisă și vestimentul tîu negru vor fi semnul deosebit al unei nobile amante de femeie care va cere religiei un program de datorii și castității demnitatei vieții. Femeia va înțelege măi bine de cât omul că viața nu are voaloare de cât prin obligațiunile ce se leagă de dînsa și prin roadele spirituale ce dă.

Carmenta.

Vom face ce vei voi, numai să ne susții, numai să ne lași să te iubim și să credem că sintem iubite de tine. Femeia nu va face nief o dată binele de cât numai din dragostea unui om. Vrei să ne osindești cum-va pentru asta?

Antistius.

Fiece scumpe ale unui sex pe care'l iubesc, cum să blamez în voi aceia ce face puterea voastră și valoarea voastră? Femeia trebuie să iubească pe bărbat și omul trebuie să iubească pe Dumnezeu. Tot ce se face mare în ordinea idealului se face prin colaborarea bărbatului și femeii. Opera sacră căria mă devotez ești și care mă va ucide pentru a învia după moarte'mi, izgonirea zeilor rên făcători și necurați, nu se va implini de cât în ziua când femeia se va revolta împotriva unei religii nedemne de acest nume și va muri măi bine de cât să i se supuie. Nimic nu e făcut în lume de cât când omul și femeia pun la un loc, el rațiunea sa, iar dînsa îndărăt-nicia și credința sa.

Carmenta.

Așa dar mă iubești, și'mi dai voie să te iubesc.

Antistius.

Fică scumpă, iubirea este zeita mirionimă, lumea o adoră sub o mie de nume. Virginii și Virginia, pe care poate că i-ai zărit adineauri, se iubesc într'un chip pe care natura îl aprobă și'l bine-cuvintează. Pe urmă în fie-care treaptă a scării infinite, iubirea se transfigurează și lubrifică legăturile universului acestuia. Ori-ce se face bine și frumos în lume se face prin principiul care atrage pe doi unul spre altul. Orfeu ar fi iubit cât cel măi perfect amant, chiar și dacă n'ar fi cunoscut pe Eurydice. Mărturisesc chiar: Eurydice, pentru mine, îl micnește și'mi pare rên că dînsa a trecut prin viața lui. Ce vine să facă o femeie în viața aceluia care are misia să scape ori să civilizeze omeniea? Misionarii divini, ca Orfeu, trebuiesc iubiți măi mult de cât nu iubesc ei. Este iertat însă femeilor să sărute ciucurele hainei lor și să le spele picioarele.

Carmenta.

Asta ne va fi d'ajuns. Să știm noi numai că tu ne aprobi, că tu ne vezi. Ce ne trebuie măi mult? Comandă'mi, ia-mă înapoi, pedepsește-mă, numai să te simț stăpănu'l meș. Fie-care vorbă de la tine o voiți repeta; tu ve'i fi conștința mea, sufletul meș, măi vôi rostogoli la picioarele tale. Dar că un cer posomorit, de unde nimeni nu jare ochiul pe noi, o lume de ghiță unde nu avem nief tată nief soți, nief șef spiritual.... să ierte! cu greu ne vom resemma să credem! Ia spune'mi, părinte, te gândești tu câte o dată la Carmenta? Sunt ești cine-va pentru tine?

Antistius.

Imina ta are dreptate chiar când și seră-tește judecata. În fundu ori cării femei este o nebută blindă, care trebuie intoarsă prin mângăieri și prin vorbe suave.

Carmenta.

Așa, întoarce-mă, îndreaptă-mă! Un om ca tine, nu l'are cine-va tot-d'a-una întreg. Mă ajunge ca să te ascult. Numai, vreau să am ești singură aceia ce am de la tine... singură, nu e așa? Sunt geloasă, vezi tu?

Carmenta.

Așa, întoarce-mă, îndreaptă-mă! Un om ca tine, nu l'are cine-va tot-d'a-una întreg. Mă ajunge ca să te ascult. Numai, vreau să am ești singură aceia ce am de la tine... singură, nu e așa? Sunt geloasă, vezi tu?

Carmenta.

Când se va întâmpla aceasta, e voiți fi

uitată. Nimeni nu'și va aduce aminte de biata Carmenta.

Antistius.

De sigur. Tu al vrea poate ca profetul să fie nemeritor ca și oracolul lui. Tu nu ve'i fi măi rên tratat de cât milioanele de ființe pe cari natura le sacrifică pentru ceia ce face ea mare.

Carmenta.

Tu însă spul adese-ori că Alba s'a sfișit și că această antică grămadă de lavă care formează munții noștri își va vedea gloria transplantată în altă parte.

Antistius.

Da; sint transferări d'acestea în rasele privilegiate. Alba va muri; Roma însă va trăi și va face ceia ce ar fi trebuit să facă Alba.

Antistius

Bărbatul vrea să și taie în infinit o zonă care să fie numai a lui. Femeia vrea în bărbat o parte care să fie numai a ei. Îndulgența infinită planează peste ori-ce lucru. Opera era așa de grea! Dintr'o masă compactă de egoismuri, să se extragă o sumă considerabilă de devotament. Și când te gândești că lumea reușește!

Carmenta

Nu te gîndești chiar tu câte odată la trecut? Seara, când și se închid ochii pe imaginea lacului acestuia și a pădurilor acestora, nu îți pare rên de viața ta sacrificată, de partea ta bărbătească stricată? Ude ai să găsești rêsplată pentru toate acestea?

Antistius

Nu știu și nu vreau să știu. Am slujit binele, iacă de ce sunt sigur. Ideia asta singură face pe om divin; dînsa îl inspiră, dînsa pune infinitu în el.

Carmenta

Ș'asta'l o rêsplată. Nu este drept s'avem și noi p'a noastră? Bărbatul are siguranță că face bine. Slaba femeie are drept rêsplată zîmbetul bărbatului. Este prea mult? Voiți suferi tot ce vei voi; dar ai să mi muțumești, nu'i așa?

Antistius, sărulând'o pe frunte.

Soră în datorie și în martir, te iubesc.

Carmenta

Acum dispune de mine, pe viață și pe moarte. Comandă. Sibyla ta nu și va lepăda nief o dată rochia ei neagră. Voiți zice tot ce te va inspira amorul adevêrului și interesul Lațului.

Sorori îmbrăcate în negru, pe care ve prevestesc pentru viitor, când va veni cineva în numele rațiunei, să ve ridice vëlul, refuzați d'a fi libere, păziți cu credință făgăduința voastră de moarte. Rușine cui se convertește la bunul simț vulgar, după ce a gustat nebunia divină! Făgăduința de nebunie sfîntă este singura de care nu poate fi cine-va deslegat.

Finele actului II

[Va urma]

MAINOU

Di-seară, un mare număr de Senatori și de deputați sunt invitați a lua prânzul la Palat.

Examele școlarilor pregătiți afară din institutele Statului, s'au sfârșit la școlile primare, și la St. George. Cele cari se țin la liceul St. Sava se vor sfârși tocmai Marți.

Din Paris ni se scrie că tînăra noastră cântăreață Irena Belfior de Vlădaia (d-na Vlădoianu) își va face, în săptămăna viitoare audițiunea la Opera comică. Urăm cel măi frumos succes compatriotei noastre, care a urmat cu multă stăruință studiul muziceii.

Noul proiect de lege pentru instrucițiunea publică schimbă însemnător organele centrale ale învățămêntului, sistema ajungerii la profesorat, precum și jurisdicțiunea corpului didactic.

Se zice că, după sêrbători, d. Eug. Stătescu va presenta un proiect pentru a consfinți inamovibilitatea membrilor de la Curțile de apel.

Așteptăm cu nerăbdare confirmarea acestui se zice.

Berea ne inundă.

O nouă sucursală de bere se inaugurează azi pe Calea Victoriei 51. Și aci, ca și lângă Teatru Național, tot Oppler e furnizorul en gros. — Ni se spune că cu prilejul acestei inaugurări se vor goli gratis vr'o trei butoaie.

Noul Buget al căilor ferate ale Statului pe anul 1886 fiind ieri votat de Camera Deputaților cu mici modificări, s'a și pus în aplicare cu ziua de ieri, 1 Ianuarie 1886 stil nou.

Tot ieri seară s'a întrunit consiliul de administrație al căilor ferate la gara de Nord, pentru a decide asupra înaintărilor și gratificațiilor personalului de Anul-Noi.

Măine la 3¹/₂ ore după amiază, micii copilași din grădina de copii a societății pentru învățatura poporului român (curtea bisericeii Sf. Ecaterina) serbează pe Moș-Ajun al lor cu bună dimineața, cu steaua, cu viclem și cu pomul Crăciunului, când vor arăta ce au lucrat și vor primi mică jucării.

Comitetul roagă atât pe domniile membrii ai societății cât și pe toți aceia cari se interesează de școala micilor copilași, să bine-voiască a asista la această serbare.

Ofrande generoase precum încălțăminte, haine, jucării, etc. se primesc cu recunoștință la direcțiunea școlael spre a se împărți copiilor sêraci.

Lucrările pentru depărtarea zăpedei grămădite în strădele Capitalei au început ieri pe o întindere măi mare.

BIBLIOGRAFIE

Va apare în curênd:
Cel măi nuf Dicționar de buzunar pentru tălmăcirea cuvintelor racidale și a zecierilor streine din limba română, de Adolf Steiner.

A apărut în editura Tipo-litografiei comerciale, strada Șelari No. 10, portretul d-lui IOAN C. BRĂTIANU, președintele consiliului de ministri al României. Desenat de d. Szathmari și tipărit cu un ton pe carton 33.45 ctm. — Prețul unui exemplar 1 lei. De vânzare la toate librăriile din țară, cumpărătorilor en gros se dă rabat deosebit.

Comandele se primesc la LIBRARIA Theodosie JONNIȚU, București, strada Șelari No. 20, unde este și depositul general.

Purscurtare din Metoda Practică pentru Musica Vocală aprobată de conservatoarele din Paris și Bruxelles de societatea pentru instrucțiunea elementară și medaliată de expozițiunea universală din 1876 de Adolphe Papin profesor și maestru la capela liceului Saint-Louis din Paris.

Misterul de la Porter Square, romanț engles, Partea a II, Prețul 1 lei 50 bani — A se adresa la Tipografia Luis, strada Academiei 2.

A apărut de sub tipar:
Mișcarea și starea economică în România, de Joan Em. Kostaki Epureanu, Extras din Revue française de l'etranger et des colonies, pe Maiu — Iunie — Iulie 1885.

Deposit principal la librăria Nerly. Prețul 1 lei și 50 bani.

SPECTACOLE

TEATRU NAȚIONAL — Sâmbătă, 21 Decembrie Martial.

SALA BOSSEL. — Duminică, 29 Decembrie 1885 Primul Bal Mascat. În tot timpul Carnavalului va urma regulat Duminica, Marțea și Joia Bal Mascat.

TEATRU DACIA. — Sâmbătă, 21 în beneficiul d-lui Alexandru Moru cu concursul d-lui N. Hagiescu Baba Iahna ermecătoreasa.

TEATRU BOSSEL — Opera franceză — Sâmbătă 21 Decembrie Mignon.

SALA ORFEU. În toate seriile spectacol variat sub direcțiunea I. D. Ionescu. Intrarea 1 lei. Loja, 6 lei.

VIN NEGRU

de Oravița și Golu-Drăncea

Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri. — 15 fr. vadră și

ALB DE DRAGASIANI

din recolta anului 1881. — 15 fr. vadră la

PAUN POPESCU & Comp.

18, Strada Lipscani, 18

CASA DE SCHIMB

C. STERIU & Comp.

No. 19, STRADA LIPSCANI, No. 19.

CURSUL BUCURESCI

Pe ziua de 20/1 Decembrie 1885, ora 10.

	Cump.	Vënd.
50/0 Imprumul Comunal	73 1/2	74
5/0 Scrișuri Funciare Urbane	80 1/2	80 1/2
5/0 " " Rurale	84	84 1/2
5/0 Renta Română perpetuă	89	89 1/2

DE ARENDAT

O moară cu două petre de fră
ău, pe apa Teleorman, pe moșia.
Cioroica lângă Alexandria, distr.
Teleorman, este de arendat chia-
de acum, doritorii se vor adresa
la proprietară, Strada Sculpturii,
a D-na Zmaranda Furculescu.

Vindecare sigură!
Impotența și poluțiunile
se vindecă îndată și du-
rabil prin duș-carbon, fără
urmări, chiar și învechite și
când nimic n'a ajutat (o cură
neobservată exterior, garan-
tă ca inofensivă, plăcută fără
iritație) Atestate de la profes-
orii însemnați, recomandați
călduroase medicale și mit de
scrisori de mulțumire a celor
radical vindecați! Indemnă de-
sint, reșăși întrebunțarea du-
șul carbonic. Se garantează
un succes durabil. Complet
cu instrucții și avizurile pro-
fesorilor și medicilor fr. 14.—
Se trimite franco. Expedierea
și împachetarea discretă. Con-
ținutul și proveniența nu se
cunoaște.

Adresa: K. K. priv. Carbon-
Douche. Depot bei Dr Carl
Altmann, Wien, VI Gumpen-
dorferstrasse, 95.

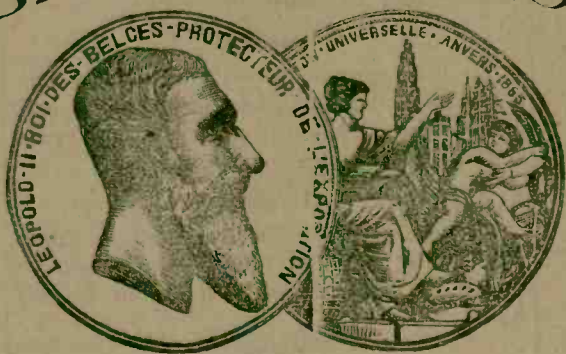
EXPOZIȚIA DIN ANVERS 1885

EXPOZIȚIA DIN ANVERS 1885

GRAND BAZAR DE ROUMANIE

PENTRU SESONUL

DE IARNA

Din propria noastră fabricațiune premiată la Expoziția din Anvers 1885, pentru eleganța și fineța mărfurilor noastre, am priimit deja un Colossal asortiment de Paltoane fine cu și fără talie, Costume Nouveauté, Pantaloni carro-royé, Blăni de lucș și voiagiū, Blănurī și Sacourī de vinētoare, „Ștofe Naționale“, Fracurī și Costume fine de Salon, Mantile, Impermeabile, etc etc.

De remarcat parte din obiectele espuse și priimate acuma

Paltoane: „Polarion“, Montagnac, Cocimin. — Costume: „Exposition Anvers“, Caro Noping, Redingote osile, „Dernière Mode.“ — Pantaloni fautaisie, Veste broșate, „Chinois.“

Nr. 7, STRADA ȘELARI, Nr. 7. (sub Hotel Fieschi).

De vnzare casele din
str. Stirbei-
Vodă, No. 128, compuse din
4 camere pentru stăpân și 2
cuhni, grădină cu pomi rodi-
tori. Doritorii se vor adresa
în calea Rahovei, No. 146.

INSTITUTU MEDICAL

BUCUREȘCI
6, STRADA VESTEII, 6

Secția medicală

1. Hydroterapia. 2. Electrizare.
3. Orthopedie, 4. Gimnastică Me-
dicală, 5. Inhalaji, 6. Masajii sis-
tematic, 7. Serviciul la domiciliu
8. Consultații medicale.

Secția Higienică

1. Bae abur . . . 3.—
1. Bae de putină cu și fără
dușe . . . 2.50
medicamente . . . 1.—
1. Dușe rece sistematice . . . 1.50

BAI DE ABUR

ȘI DE

PUTINA

Nota. 1. Băile de abur sunt des-
chise în toate zilele de la 7 ore di-
minea până la 7 ore seara.
2. Pentru Dame însă, băile de
abur, odată pe săptămână Vinerea
de la 7 ore dimineața până la 2
post meridian.

Prețurile la secția medicală con-
torn prospectului.

Direcțiune

BERARIA LA „UNIRE”

51, CALEA VICTORIEI, 51

— vis-à-vis de grădina Episcopiei —

Aranjat în mod special și dupe ultimul gust face a fi

O NOUȚATE

Pentru Onor. Public ce nu lasă nimic de dorit în diferite
calități de BERE ale FABRICII OPPLER, asemenea se
găsește la ori-ce timp diferite mezeluri gustoase ce ne in-
deamnă a ruga pe Onor. Public a visita Stabilimentul spre
a se convinge că în

SUCURSALA OPPLER

Ori-cine o va visita va rămănea pe deplin mulțumit.

Erezii L. LEMAITRE Succesorii

TURNATORIE DE FER ȘI ALAMA—ATELIER MECANIC

BUCUREȘCI

ESECUȚIUNE REPEDE

Se însărcinează cu construcțiunile de vagonete și raleuri pentru terasamente, asemenea și
construcțiunile de turbine și mori pentru prețuri mult mai scăzute de cât cele de Viena și Po-
sta și cari sunt fixate pentru o moară cu

1	Piatră de la 36 la 1,500 lei	
1	„ „ „ 42 „ 1,800 „	
2	pietre „ „ 30 „ 3,500 „	
2	„ „ „ 42 „ 3,800 „	

Instalațiunile de mori cu turbine foarte rentabile. — O moară cu turbine și pentru petre instalată
de TURNATORIA LEMAITRE pe riul Sabar; a costat 55000 lei și produce 8000 lei pe lună.
— Un mare asortiment de petre de moară Lefert.
Avis morarilor și proprietarilor de moși.

REFINĂȚATE.—FUNCȚIONARE REGULATĂ.—FOLOS

„LUMINA PENTRU TOȚI”

Revistă ilustrată de enciclopedie și pedagogie pentru luminarea poporului

„ANKER”

SOCIETATE DE ASIGUR. ASUPRA VIETEI ȘI RENTEI IN VIENA

Concesionată pentru România prin decretul din 1 Ianuarie 1870.

În luna Maiu 1885 s'au efectuat 686 polițe pentru fr. 3,801,124 57 iar dela 1 Ianuarie în to-
tal 3,424 polițe pentru fr. 18,248,091 21. În luna curentă s'au încasat în prime și depunerii fr.
660,850 35 iar dela 1 Ianuarie în total fr. 4,025,263 85. — Pagubele plătite în luna Maiu fr. 140,771 87
iar dela 1 Ianuarie în total fr. 776,386 95.

Averea societății la 31 Decembrie 1883 peste 31 milioane fr.
„ asociaților „ „ 49 „ „
„ împreună peste 80 milioane fr.

Starea asigurărilor la 31 Decembrie 1883: 74,580 polițe cu un capital de peste 33 milioane
franc. — Până la 1 Ianuarie 1884 s'a plătit pentru cazuri de moarte și asociațiunii (zestre) liqui-
date peste 86 milioane franc. — Asigurațiilor cu parte la câștig li s'au plătit de către societate pen-
tru anul 1884 o dividendă de 25%. — Asociațiunea ajunsă la liquidare în anul corent a produs o
fructificare de 7 1/2% dobândă și dobânda dobânzilor, iar asociațiunea cu capitalul garantat și cu
participarea de 85% parte la câștig ad produs o dividendă de 25% die capitalul asigurat așa dar
pentru fie-care miă de franc asigurat s'au plătit 1000 plus 250 franc.

Informațiunile se dau voios și oferte se primesc ca

Agenția Generală pentru România
Bucureșci, strada Lpscani No. 11 (Casa Crisoveloni).

— PREȚURI MODERATE —

PRIMUL ATELIER ARTISTIC

Fondat în 1876 DIN ROMANIA Fondat în 1876

A. L. ROSENTHAL

33, STRADA SMARDAN, 33

Zugrav și pictor de tot felul de firme. Turnătorie de litere
plastice, table pe strade și numerotațiunile pe strade și tot
felul de ornamente.

DEVIZA: Promptitudine și prețuri foarte moderate.

„STELLA”

ȘPUNARIE ȘI PARFUMERIE

BUCUREȘCI

Depozit central: Calea Victoriei, 66

vis-à-vis de Palatul Regal.

Are noare de a aduce prin aceasta la
cunoștița onor. public că a deschis

EXPOZIȚIA PENTRU CRĂCIUN

și recomandă marelui ei deposit de Parfu-
merie rrucează și engleză precum și a-
cele din fabrica proprie.

Recomandă de asemenea marea co-
lecțiune de articole de toaletă și de lux,
care sūt foarte nemerite pentru cadourī.
Alegri mari de bijuterie. — Serviciu
prompt — Prețuri moderate.

UNICUL MAGASIN

pentru

15, cal. Victoriei ARTICOLE DE DOLIU 15, cal. Victoriei

I. PETROVICI (Mme Amalie)

Asortat cuate articolele necesare doliului poate într'un
moment prora ori-cui, cu jumătate prețul, asupra celor
comandate de mai fine și elegante costume complete de
doliu. — Rq dar pe onor. Public de a lua notă de cele
ce preced, asemenea ocașiuni.

cu toată stima

I. PETROVICI.

FERIȚI-VE DE CONTRAFACERİ!

Se găsec în comerț produse ce port un număr care poate
să aducă confuzii cu adevărate mea

4711 EAU DE COLOGNE

4711 SĂPUN CU GLICERINĂ

Acest 4711 Săpun cu glicerina care se deosibeste prin bogatul
său conținut de glicerina, prin compoziția lui delicată și
prin mirosul lui plăcut este cu deosebire recomandabil pentru
epidermele moi și simțitoare.

Onor. Public va face dar bine, ca să albă produsele 4711,
distinge cu cele d'întii premiuri la toate expozițiile,
să dea atențiune numărului 4711.

FABRICA DE EAU DE COLOGNE ȘI DE PARFUMERIE
GLOCKENGASSE 4711

— A LUI FERD. MÜHLENS, COLOGNIA S/R. —

AGENT IN BUCUREȘCI: GUSTAV HUCH

MASINE DE CUSUT ORIGINALE „SINGER”

Au resistat la toate încercările și sunt pînă acuma cele mai perfecte din lume. Avantagiile
principale sunt: Uă construcție simplă, se couduce lesne, aduce multe foaze și durează
un timp îndelungat. Mașinele de cusut original „Singer” sunt foarte precioase în me-
nagiu, indispensabile în atelier și formează deci în consecință

CELE MAI FOLOSITOARE CADOUR

Cientele lor crescînde din zi în zi, distincțiunile înalte ce au obținut la toate expozițiunile din lume, formează cea mai bună probă de
superioritatea lor. Existența fabricei de 30 ani, precum soliditatea și renumile magazinului ce n stabilit în toate orașele mari, oferă garanția
cea mai sigură și cea mai perfectă.

Se acordă avantaje de cumpărare extraordinare, și admite plăți săptămânale, și acordă un rot considerabil cumpărătorilor contra numerar.

G. NEIDLINGER, BUCAREST, HOTEL BOULEVARD.